ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ ΠΟΥ ΔΕ ΜΙΛΟΥΣΕ

Εἶταν ἕνας βασιλιὰς ποὺ εἶχε μιὰ κόρη πολὺ ὄμορφη, μὰ σκληρή. Ἡ βασιλοπούλα τὸ εἶχε πεῖ ὅτι δὲ θὰ παντρευότανε παρὰ τὸν ἄντρα ἐκεῖνον ποὺ θὰ κατόρθωνε νὰ τὴν κάνει νὰ μιλήσει. Πολλοὶ ὑποψήφιοι τὸ δοκίμασαν τοῦτο, μὰ κατὰ τὴ συμφωνία ἀφοῦ δὲ μπόρεσαν καταδικάστηκαν σὲ θάνατο καὶ τὰ κεφάλια τους κρεμάστηκαν στὴ *Μπάμπ Μαχρούκ* (1) ποὺ τὴν ἔλεγαν τότε *Μπὰμπ ἐσ-Σαριάχ*, δηλαδὴ πύλη τοῦ Δικαίου.

Ὁ Σουλτάνος ἑνὸς γειτονικοῦ βασιλείου εἶχε ἑφτὰ παιδιά. Ξέροντας τὴ φήμη τῆς ὀμορφιᾶς καὶ τὸν ἐγωϊσμὸ τῆς βασιλοπούλας κι' ἀπὸ τὸ φόβο του μήπως τὴν πάθουν καὶ τὰ παιδιά του, σὰν ἦρθε ἡ ὥρα του νὰ πεθάνει, τὰ κάλεσε στὴν ἐπιθανάτιο κλίνη του, ἔδωσε στὸν καθένα τους ἀπὸ ἕν' αὐγὸ (γι' ἀναμνηστικό) καὶ τοὺς ἔκανε σύσταση νὰ μὴν προσπεράσουν τὸ βουνὸ ποὺ τοὺς ὅριζε τὶς χτήσεις τους κι ἀπ' ὅπου ἔπρεπε νὰ περάσουν γιὰ νὰ πᾶνε στὸ γειτονικὸ βασίλειο τοῦ Σουλτάνου ποὺ εἶχε τὴν ὄμορφη κόρη.

Τὸ μεγαλείτερο παιδὶ του τὸν διαδέχτηκε. Μιὰ μέρα ποὺ εἶχε βγεῖ στὸ κυνήγι πρὸς τὸ μέρος τοῦ βουνοῦ αὐτοῦ, δὲν ἀντιστάθηκε στὴν περιέργεια νὰ τὸ προσπεράσει καὶ μπῆκε στὸ γειτονικὸ βασίλειο. Ὅταν ζύγωσε στὴν πρωτεύουσα εἶδε κρεμασμένα στὴν πύλη τοῦ Δικαίου ἐνενῆντα τρία κεφάλια ποὺ ξεριζνόντουσαν ἐκεῖ. Μιὰ γριὰ γυναικοῦλα κατοικοῦσε ἐκεῖ κοντὰ σὲ μιὰ σπηλιά.

— Ὦ θεία μου, τῆς εἶπε. Τί εἶνε τοῦτα τὰ κεφάλια ; Ὁ τόπος βρίσκεται σὲ πόλεμο;

— Ὄχι, γιέ μου. Ὅλοι αὐτοὶ εἶν' τὰ θύματα τῆς σκληρῆς βασιλοπούλας μας.

Μὰ ἡ γριὰ δὲ μπόρεσε νὰ βγάλει ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ νέου βασιλιὰ τὸ σχέδιό του. Τῆς ἐμπιστεύθηκε τὸ ἄλογό του κ' ἕνα σακκὶ χρυσάφι κι' ἀποφάσισε νὰ πάει νὰ ζητήσει τὸ χέρι τῆς πριγκηπέσσας.

— Ξέρεις τοὺς ὅρους ; τοῦ εἶπε ὁ Σουλτάνος ὁ πατέρας της. Πέρασες ἀπ' τὸ Μπὰμπ ἐς—Σαριάχ ; Εἶδες τὰ κεφάλια ;

— Δέχομαι τὴ συμφωνία, ἀπάντησε ὁ πρίγκηπας. Καὶ μετὸ τὴ βραδινὴ προσευχή, ὅταν ἔπεσε ἡ νύχτα, μπῆκε μέσα στὸ παλάτι, ντυμένος σὰν κ' ἐκείνους ποὺ εἶνε γιὰ νὰ παντρεφτοῦν. Ἐκεῖ γυναῖκες ἦρθαν καὶ τὸν πῆραν γιὰ νὰ τὸν φέρουν στὰ διαμερίσματα τῆς βασιλοπούλας *Σάκτας* (σιωπηλῆς) ἢ *Μασκούτας* (ἐκείνης ποὺ δὲ θέλει νὰ μιλήσει), ὅπου θὰ γινόταν ἡ δοκιμασία του. Γιὰ νὰ φτάσει πέρασε ἀπὸ ἑφτὰ πόρτες. Σὲ κάθε πόρτα οἱ σκλάβες τὸν ἀρωμάτιζαν καὶ τοῦ φώναζαν : «Ἔμπα, ὦ γαμπρέ !»

Ἡ δοκιμασία βάσταξε ὅλη τὴ νύχτα. Συμβολαιογράφοι εἶταν κρυμένοι, ἕτοιμοι νὰ ὑπογράψουν πραχτικὰ τοῦ γάμου, μόλις ἡ βασιλοποῦλα συγκατάνευε. Μὰ ὁ νέος βασιλιὰς δὲ μπόρεσε νὰ τὴν κάνει νὰ ξεσρίξει τὰ δόντια της. Ἔφαγαν μαζί. Ἔπιαν μαζί. Τῆς πρόσφερε τσαΐ ποὺ ἐκείνη τὸ ἀρνήθηκε χωρὶς νὰ πεῖ οὔτε μιὰ λέξη. Ἡ αὐγὴ ἄρχισε νὰ ἀσπρίζει μέσ' ἀπὸ τὰ παράθυρα κ' ἦρθε ἡ ὥρα τῆς πρωϊνῆς προσευχῆς. Τότε σκότωσαν τὸ νέο πρίγκηπα καὶ τὸ κεφάλι του πῆγε νὰ βρεῖ τὰ ἄλλα ἐνενῆντα τρία κεφάλια ποὺ εἶταν κρεμασμένα στὴν πύλη τοῦ Δικαίου.

Ὁ δεύτερος ἀδερφὸς του τὸν διαδέχτηκε στὸ θρόνο. Μὰ κι' αὐτὸς προσπέρασε τὸ βουνό, ἔφτασε στὴν πρωτεύουσα τοῦ γειτονικοῦ βασιλείου, εἶδε τὰ κεφάλια στὴν πύλη, ρώτησε γι' αὐτὰ τὴ γριὰ καὶ εἶχε τὴν ἴδια τύχη μὲ τὸ μεγάλο του ἀδερφό. Καὶ τἄλλα ἀδέρφια του ἔκαναν καὶ ἔπαθαν τὸ ἴδιο καὶ σὲ λίγο ἡ γρηὰ τῆς σπηλιᾶς βρισκόταν μὲ ἕξη σακκιὰ χρυσάφι καὶ ἑξηἆλογα ποὺ τὰ βασιλόπουλα τῆς εἶχαν δόσει νὰ φυλάξει, ἐνῶ ἐνενῆντα ἐννιὰ κεφάλια σάπιζαν κρεμασμένα στὴν πύλη. Ὁ μικρότερος τέλος ἦρθε κι' αὐτὸς ἐκεῖ, εἶδε τὰ κεφάλια τῶν ἕξη ἀδερφῶν του κι' ὁρκίστηκε νὰ τοὺς ἐκδικηθεῖ ἂν κ' ἡ γριὰ γυναῖκα τὸν ξόρκιζε νὰ φύγει, δείχνοντός του πὼς οἱ ἄλλοι εἶχαν τιμωρηθεῖ γιὰ νὰ μὴ συμμορφωθοῦν μὲ τὴ θέληση τοῦ πατέρα τους.

Μὰ κι' αὐτὸς ζητησε τὸ χέρι τῆς πριγκήτισσας κι' ἀποδέχτηκε τὴ συμφωνία. Ζήτησε ὅμως ἀκόμα προθεσμία ἑφτὰ ἡμερῶν. Ὁ Σουλτάνος τοῦδωσε νὰ κατοικήσει σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἕνα σπίτι μ' ἕνα ὄμορφο περιβόλι μέσα. Ἐκεῖ τὸ βασιλόπουλο περνοῦσε τὶς ἡμέρες βυθισμένος σὲ συλλογὴ παίζοντας *γκουΐμπρι* (εἶδος μαντολίνου) γιατὶ εἶταν μεγάλος καλλιτέχνης, καλὸς μουσικὸς καὶ σοφὸς σ' ὅλες τὶς ἐπιστῆμες. Τρία περιστέρια ἐρχόντουσαν καὶ τὸν ἀκούγανε συχνὰ καὶ φαινόντουσαν σὰ νὰ τοὺς εὔφραινε πολὺ μουσική του.

Τὴν ἕχτη ἡμέρα τὰ περιστέρια ἄρχισαν μπροστά του νὰ μιλοῦν μεταξύ τους ἀράπικα, γιατί, στ' ἀλήθεια, δὲν εἶταν περιστέρια ἀλλὰ νεράϊδες.

— Δὲ μποροῦμε, ἀδερφὲς μου, νὰ κάνουμε κάτι γι' αὐτὸ τὸ νέο ποὺ μᾶς εὐφραίνει κάθε βράδι μὲ τὴ μουσική του ; εἶπε ἡ πρώτη.

— Τί ; εἶπε ἡ δεύτερη.

— Πῶς ; εἶπε ἡ τρίτη.

— Πρέπει, εἶπε ἡ πρώτη, ὁ νέος αὐτὸς νὰ μπεῖ αὔριο στὰ διαμερίσματα τῆς βασιλοπούλας, χωρὶς νὰ τῆς μιλήσει καθόλου, χωρὶς νὰ τὴ χαιρετήσει κάν. Ἔτσι μονάχα θὰ τὴ στενοχωρήσει καὶ θὰ τὴ σκανδαλίσει. Ἔπειτα θὰ πᾶμε κ' ἐμεῖς οἱ τρεῖς μετεμφιεσμένες σὲ γυναῖκες καὶ θὰ τὸν βάλουμε νὰ δικάσει τάχα μιὰ διαφορά μας μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ ἡ βασιλοπούλα δὲ θὰ μπορέσει νὰ βαστάξει στὴν ἐπιθυμία νὰ τοῦ ἀντιμιλήσει.

Οἱ νεράϊδες, σὰ γυναῖκες κι' αὐτές, ξέρουν καλὰ τὴ γυναικεία καρδιά. Καὶ στ' ἀλήθεια μόλις ἦρθε ἡ νύχτα τῆς ἕβδομης ἡμέρας, ὁ πρίγκηπας πῆγε στὸ παλάτι, πέρασε τὶς ἑφτὰ πόρτες, ἔφτιασε τσαΐ, ἔφαγε, ἤπιε μόνος του, χωρὶς νὰ πεῖ στὴ βασιλοποῦλα οὔτε μιὰ λέξη κ' ἔπειτα ἄρχισε νὰ παίζει τὸ μαντολῖνο του.

Στὴν κάμαρη μέσα βρισκότονε ὁ Σουλτᾶνος μὲ ὅλο τοῦ τὸ Συμβούλιο περιμένοντας νὰ δεῖ τί θὰ πογίνει. Ἀπόξω πάλι ἀραπάδες καβαλλάρηδες περιμέναν μὲ σπαθιὰ ξεγυμνωμένα γιὰ νὰ πάρουν τοῦ νέου πρίγκηπα τὸ κεφάλι.

Σὲ λίγο ἔφτασαν καὶ τὰ τρία περιστέρια μὲ γυναικεία μορφὴ στάθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο κι' ἄρχισαν νὰ ζητοῦνε δίκιο, ἐκθέτοντας τὴν ψεύτικη διαφορά τους. Ἔλεγαν πὼς εἶταν τρεῖς ἀδερφὲς καὶ μάλλωναν γιὰ τὴν κληρονομία τοῦ πατέρα τους. Ἀντὶ νὰ τὴν μοιραστοῦν ἐξίσου, ἡ μεγαλείτερη ἤθελε νὰ πάρει τὰ τρία ἕκτα, ἀφήνοντας τὰ δυὸ ἕκτα στὴ μεσαῖα καὶ τὸ ἕνα ἕκτο στὴ μικρότερη. Οἱ δυὸ ἄλλες δὲν ἐννοοῦσαν νὰ παραδεχτοῦν μιὰ τέτοια διανομή. Ζητοῦσαν κ' οἱ τρεῖς ἀπὸ τὸ νέο μουσικὸ νὰ τοὺς λύσει τὴ διαφορά τους.

— Ἔτσι πρέπει νὰ γίνει, εἶπε ἐκεῖνος δίνοντας ἐπίτηδες δίκιο στὴ μεγαλείτερη, ἀντίθετα στοὺς κανόνες τοῦ Κορανίου καὶ στὰ ἔθιμα.

Σκανδαλισμένη, ἡ βασιλοποῦλα *Σάκτα*, ἡ ὁποία ἔλεγε πὼς εἶξερε τοὺς νόμους, φώναξε :

— Πῶς ; Ὄχι ! Δὲν εἶνε δίκιο αὐτό ! Νὰ πῶς πρέπει νὰ γίνει. .

— Μίλησε ! Μίλησε ! φώναξαν τότε ὅλοι ὅσοι βρισκόντουσαν ἐκεῖ καὶ οἱ συμβολαιογράφοι ὁμολόγησαν πὼς νικήθηκε καὶ ἔπειτα σύνταξαν τὸ πραχτικὸ τοῦ γάμου.

Ὁ νέος Σουλτάνος ἐπῆρε τότε στὴν πρωτεύουσά του τὴν ὡραία βασιλοποῦλα *Σάκτα* ἢ *Μασκούτα*.

Μὲ ἐνενῆντα ἐννιὰ κεφάλια ἔμεναν ἀκόμα κρεμασμένα στὴν πύλη τοῦ δικαίου.

Στὴν κάμαρη βρισκόταν ὁ σουλτᾶνος μ' ὅλο του τὸ συμβούλιο...

Ἀραπάδες καβαλλάρηδες περίμεναν.

(1) Πύλη τοῦ Φέζ, βορειανατολικὰ στὰ παλιὰ τείχη τῆς πόλεως ποὺ βγαίνει στὸ ὁμώνυμό της νεκροταφεῖο καὶ ὁδηγεῖ στὸν Κασμπὰ τῶν Σερφντα, ὅπου βρίσκεται σήμερα τὸ νοσοκομεῖο Κοκάρ. Μπάμπ-Μαχρουκ θὰ πεῖ Πύλη τοῦ Καμένου γιατὶ τὸν χρόνο ποὺ τὴν ἔχτισαν (1401) ἔκαψαν κάτω ἀπ' αὐτὴ ζωντανὸ τὸν ἐπανάστατη Μπερμπὲρ Γκομάρα ἢ γιατὶ ὁ Μαροκινὸς ποιητὴς καὶ ἱστορικὸς τοῦ XIV αἰῶνος Ἰμπν-Ἐλ-Κατίμπ, κάηκε κοντὰ σ' αὐτὸ τὸ μέρος. Ἐκεῖ κρεμιοῦσαν τὰ κεφάλια τῶν ἐπαναστατῶν κατὰ τῶν διαφόρων σουλτάνων τοῦ Μαρόκου.

ΣΤΙΧΟΙ

ΚΡΥΦΗ ΑΓΑΠΗ

Ἀνέβασε στὰ χείλη τὴν ψυχή σου
κρυφὰ ἀπὸ σένα, κάτι νὰ τῆς 'πῶ,
κρυφὰ ἀπὸ σένα, φῶς μου, συλλογίσου,
νὰ μὴν τὸ ξέρῃς οὔτε σὺ πῶς σ' ἀγαπῶ.

Ποιᾶς μάγισσας βοτάνι θὰ βρεθῇ
γιὰ τῆς καρδιᾶς μου τὸν κρυφὸ τὸν πόνο,
ποὺ θέλω καὶ δὲ θέλω νὰ μοῦ γιατρευτῇ
ἀφοῦ γι' αὐτὸν στὸν κόσμο ζῷ καὶ μόνο ;

Δὲν εἶσ' ἐσὺ τοῦ κόσμου αὐτοῦ γενιά,
χρυσόχλωμη τοῦ φεγγαριοῦ εἶσαι ἀχτίδα,
ποὺ στῆς καρδιᾶς μου τὴν αἰώνια σκοτεινιὰ
παρηγοριὰ ἐχάραξες κ' ἐλπίδα.

Δημ. Καμπούρογλους